

Anna Moi

Tiểu sử   Nhà văn Anna Moi   Anna Moi   TT - Năm 1972, ở Sài Gòn, một cô gái 17 tuổi học Trường Marie Curie tên Thiên Nga đã tình cờ đọc được thông báo thi thơ trên tạp chí Seventeen dành cho thiếu niên của Mỹ. Cô đánh bạo làm một bài thơ bằng tiếng Anh diễn tả nỗi xúc cảm bồi hồi của con người trước biển và gửi đi. Bài thơ được đăng và Thiên Nga đã nhận được một tấm ngân phiếu trị giá 20 USD gửi về từ bên kia đại dương. Cô gái nuôi mộng văn thơ từ tấm bé thấy xúc động ngất ngây với "thành tích văn học" đầu tiên trong đời. Năm 1973, Thiên Nga sang Pháp du học. Ban đầu, chị chọn khoa sử với ý định tìm hiểu về lịch sử và các mối quan hệ quốc tế, xây dựng cho mình một vốn kiến thức tổng quát để có thể đi theo nghề báo sau này. Học được vài năm, Thiên Nga quyết định chuyển sang học thời trang ở Trường École de la Chambre Syndicale. Sau mấy năm học tập và lao động cật lực, chị trở thành nhà tạo mẫu và có hẳn một cửa hiệu tại kinh đô thời trang Paris. Lúc đặt tên cho cửa hàng cũng là một kỷ niệm đáng nhớ. Thiên Nga và những bạn bè văn nghệ sĩ đã "hợp" cùng nhau để bàn. Có người bật ra chữ "Annam?". Khi Thiên Nga kể hồi bé chị rất hay theo cha lên vùng thượng du và gặp gỡ những "người Thượng", thích cảnh hoang vu đến nỗi mẹ chị đã đặt cho con gái mình biệt danh "Mọi" (đối với Thiên Nga, chữ "mọi" rất thân thương và không hề có tính miệt thị), một người bạn đã nghĩ ra việc ghép hai từ "Annam" và "Mọi" thành "Anna Moi". Vậy là tại Paris đã mọc lên một cửa hiệu thời trang mang tên Anna Moi.. vào thời gian ấy. Sau này, khi Thiên Nga bắt đầu sáng tác, cái tên Anna Moi đã trở thành bút danh. Một nhà văn Pháp bạn chị khi nghe kể chuyện này đã cười mà nói rằng: "Có nhà văn nào mà không là "mọi" kia chứ!". (Tous les écrivains sont des sauvages - ý nói các nhà văn đều là "những người hoang dã"). Trở lại chuyện viết văn. Vào năm 42 tuổi, Anna Moi.. đã thấy vô cùng sốt ruột. "Tôi luôn thấy trong mình một thôi thúc nhưng vẫn viết không ra" - Anna Moi thành thật. Cũng năm ấy, như một định mệnh, một tờ báo của Việt kiều đã mời chị cộng tác viết truyện ngắn bằng tiếng Pháp về VN. Anna lục lại những kỷ niệm tuổi nhỏ và những câu chuyện mà từ ngày trở về VN định kỳ vào năm 1992 chị đã thu lượm được. Tạp chí ra định kỳ ba tháng/ lần nên cứ ba tháng Anna lại gửi đi một truyện. Năm 2001, Anna tập hợp một số truyện ngắn chị đã viết trong bốn năm thành một tuyển tập (Tiếng vọng từ những cánh đồng) và gửi cho Nhà xuất bản Edition de l'Aube. L'Aube đồng ý xuất bản tức thì. Những năm sau, Anna Moi lại tập hợp truyện ngắn và viết một số tiểu thuyết gửi cho những nhà xuất bản lớn hơn như Flammarion, Albin Michel, Gallimard. Cả ba nhà xuất bản này đều muốn ký hợp đồng. Anna chọn Gallimard để "chọn mặt gửi vàng" vì đó là nhà xuất bản uy tín nhất. Một ngày trong tháng tư, cô thư ký từ Pháp gọi điện về VN cho Anna báo tin quyển truyện mới nhất của chị - Violon (Vĩ cầm) - vừa được Gallimard phát hành. Cội nguồn cảm hứng của quyển tiểu thuyết mà Gallimard rất thích (và có thể sẽ đề cử tranh giải thưởng văn học của Pháp) đã đến từ cuộc gặp của Anna Moi với một thanh niên làm nghề ráp đàn sống tại chung cư Thanh Đa (TP.HCM). "Tôi xa VN lâu, trở nên rành ngôn ngữ Pháp hơn hết thảy (ngoài Pháp, Việt, Anna Moi còn rành tiếng Anh và biết ít nhiều tiếng Thái, Nhật) nên tôi chọn tiếng Pháp để sáng tác. Nhưng những câu chuyện đầu tiên đã nâng đỡ và chấp cánh cho tôi trên con đường viết văn lại chính là VN" - Anna Moi.. bộc bạch. Tại VN, Anna Moi.. có một căn nhà nằm giữa một vườn chuối sâu trong Bình Quới TP.HCM. Một ngôi nhà đơn sơ bằng các chất liệu gỗ, phen liếp, tôn, mái ngói và một chút gạch, nóng vào buổi trưa và chỉ dịu dần khi màn chiều buông xuống hay gió sông nổi lên. Anna Moi nói chỉ trong khung cảnh thiên nhiên và yên tĩnh này ở VN chị mới có cảm hứng dồi dào để sáng tác. Mà không phải chỉ vậy, "khi về lại VN tôi mới hiểu ra vì sao bao năm qua mình đã không viết được. Khi sống ở nước ngoài, con người tôi luôn thiếu một số thành tố nào đó để được hoàn chỉnh. Chỉ có trở về đây tôi mới "ráp" cho mình được những mảnh thất lạc ấy" - giọng Anna Moi nghẹn lại... THUY TÙNG tuoitre online BBC http://phunuviet.org/D_1-2_2-69_3-69_4-14/